

Πλήθος πιστών τίμησαν την μνήμη του Εθνομάρτυρα Ιερέα Γεωργίου, Πατρέων και Πανελλήνων ηρώων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος, χοροστάτησε στον Εσπερινό της Κυριακής των Βαίων στον Ιερό Ναό Παναγίας Αλεξιωτίσσης, εν πληθούση Εκκλησία και αναφέρθηκε στην θυσία του ήρωα Εθνομάρτυρα Ιερέα Γεωργίου, αλλά και στην θυσία όλων εκείνων Κληρικών και Λαϊκών, Πατρέων και Πανελλήνων, οι οποίοι ευκλεώς αγωνίστηκαν και ηρωικώς έπεσαν, υπέρ της Ορθοδόξου πίστεως και της ελευθερίας της Πατρίδας.

Ο Ιεράρχης ανέγνωσε τα σχετικά έγγραφα, από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, τα οποία πιστοποιούν την θυσία του Εθνομάρτυρος Ιερέως Γεωργίου και σημείωσε ότι από της ελεύσεώς του στην Πάτρα όρισε, ώστε την Κυριακή των Βαίων, κάθε χρόνο, να ιερουργεί στον Ιερό Ναό της Παναγίας της Αλεξιωτίσσης και να τιμάται

πανδημώς η μνήμη του Ιερέως Γεωργίου.

Η τοπική Αποστολική Εκκλησία έχει ορίσει την τιμή για τον Εθνομάρτυρα Κληρικό, την Κυριακή των Βαΐων εκάστου έτους, με Θεία Λειτουργία και άλλες εκδηλώσεις στον Ιερό Ναό της Παναγίας της Αλεξιωτίσσης των Πατρών, όπου λειτουργούσε ο αοίδιμος Ιερέυς και όπου μαρτυρικός και φρικτός ετελειώθη υπό των απίστων τυράννων. Επίσης ο Ποιμενάρχης των Πατρών, αναφέρθηκε με λόγια συγκινητικά στην θυσία των Εξοδιτών, της Ιεράς Πόλεως του Μεσολογγίου, την Κυριακή των Βαΐων 1826, που συγκλόνησε το κόσμο και επηρέασε τα μέγιστα την πορεία του Αγώνος για την Ελευθερία της Ελλάδος.

Εφέτος η μνήμη του Εθνομάρτυρος Ιερέως ετιμήθη την παραμονή της Κυριακής των Βαΐων, κατά τον Εσπερινό, αφού την άλλη ημέρα, Κυριακή της Βαϊφόρου, τελέσθηκε η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, στον Ιερό Ναό της Παντανάσσης, όπου τιμήθηκε η Μνήμη του Αγίου Εθνοιερομάρτυρος Γρηγορίου του Ε', Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, του Αγίου ενδόξου Νεομάρτυρος Δημητρίου του εν Τριπόλει μαρτυρήσαντος, ως και των ηρώων και μαρτύρων της Ε.Ο.Κ.Α., των αγωνιστών της Κύπρου, για την απελευθέρωση της Μεγαλονήσου από την Αγγλική κυριαρχία.

Μετά τον Εσπερινό ανεπέμφθη δέησις ενώπιον της προτομής του Εθνομάρτυρος Ιερέως και κατετέθησαν στέφανοι.

Κυριακή των Βαΐων του 1821:

Οι Τούρκοι του Γιουσούφ Πασά μπήκαν στην Πάτρα, με προδοσία του Προξένου της Αγγλίας Γκρήν, εκύκλωσαν τους Έλληνες, που είχαν κλείσει τους Τούρκους της Πάτρας στο Κάστρο και κατέσφαξαν τον πληθυσμό της πόλεως και παρέδωσαν τα πάντα στο πυρ.

Από τις 20.000 περίπου κατοίκους της πόλεως του Αγίου Ανδρέου, οι 10.000 εσφάγησαν, εσουβλίσθησαν, εξανδραποδίσθησαν.

Η μνήμη τους τελείται πανδημώς, την Ε' Κυριακή των Νηστειών με Απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος. Κατά τα τελευταία χρόνια με την συμμετοχή πλήθους Πατριωτικών Συλλόγων, πλήθους Πατρέων, του Ιερατείου της πόλεως, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Πατρών** κ. Χρυσοστόμου.

Στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού του Αποστόλου Ανδρέου, εστήθη με πρωτοβουλία του Σεβασμιωτάτου, δαπάναις της Ιεράς Μητροπόλεως, **μαρμαρίνη στήλη- μνημείον της μεγάλης θυσίας των χιλιάδων Πατρέων**, των υπό των βαρβαρικών Τουρκικών ορδών σφαγιασθέντων από την Κυριακή των Βαΐων (3

Απριλίου 1821) έως και την Μεγάλη Παρασκευή, του ιδίου έτους.

Συγκλονιστικό είναι το μαρτύριο του Ιερέως Γεωργίου των Πατρών, Εφημερίου του Ιερού Ναού της Παναγίας Αλεξιοτίσσης (Αγία- Αλεξιώτισσας), ο οποίος εσφάγη υπό των Τούρκων, μπροστά στην Αγία Τράπεζα, ενώ ετέλει την Θεία Λειτουργία την Κυριακή των Βαίων 1821, όταν μπήκαν τα βαρβαρικά και μανιασμένα τουρκικά στίφη στην πόλη. Οι Τούρκοι αιχμαλώτισαν τα τρία παιδιά του, τα οποία επώλησαν ως δούλους.

Η παπαδιά που σώθηκε από την σφαγή, έτρεξε σε διάφορα μέρη, προκειμένου να βρη τα παιδιά της. Κατάφερε μετά από πολλές ταλαιπωρίες, να βρη το ένα της παιδί, τον Κωνσταντίνο και να τον φέρη στην Πάτρα.

Ο Κωνσταντίνος αργότερα με έγγραφό του, το οποίο συνοδεύουν με πιστοποιητικό τους οι προύχοντες των Πατρών, ζητάει βοήθεια από την Ελληνική πολιτεία.

Μνημείο προς τιμήν, του Εθνομάρτυρος Ιερέως, έστησε το 1971, έξω από τον Ιερό Ναό της Παναγίας της Αλεξιοτίσσης, η Αχαική Εταιρεία Πατρών, της οποίας το έργο συνεχίζει η Ιστορική και Εθνολογική Εταιρεία, Πατρών.

Τα σχετικά έγγραφα, από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους έχουν ως εξής:

Έν Πάτραις τῇ 4ῃ Ἰουνίου 1865.

«Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἀγώνων Σεβαστὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τοῦ Κυρίου Νομάρχου Ἀχαϊοῆλιδος.

«Ὁ εὐσεβάστως ὑποσημειούμενος Κωνσταντῖνος ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ἀναφέρω ταπεινῶς ὅτι, κατὰ τὸ ἔτος 1821, καθ’ ἣν ἐποχὴν οἱ Ἕλληνες ἔλαβον τὰ ὄπλα κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ὁ πατὴρ τοῦ ὑποφαινομένου Γεώργιος Ἱερεὺς, ἐφονεύθη παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, ἐνῶ ἐτέλει τὴν Θείαν Μυσταγωγίαν ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀλεξιοτίσσης, ὅτι ὁ ὑποφαινόμενος καὶ ἕτεροι δύο ἀδελφοί μου αἰχμαλωτίσθησαν παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ ὅτι τρέξασα ἡ μήτηρ ἡμῶν εἰς διάφορα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους μέρη, μόλις ἠδυνήθη νὰ σώσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὸν ὑποφαινόμενον, μὴ δυνηθεῖσα οὐδόλως ν’ ἀνεύρῃ τοὺς ἑτέρους δύο ἀδελφούς μου καὶ εἰσέτι μένουσι ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀγνοουμένου τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ συνημμένου πιστοποιητικοῦ πολιτῶν μαρτυρούντων τ’ ἀνωτέρω.

Τὰ δυστυχήματα ταῦτα εἶναι ἄξια λόγου ὅπως ληφθῇ καὶ ὁ ὑποφαινόμενος ἐν καιρῷ ὑπ’ ὅψιν καὶ λάβῃ τὴν δέουσαν καὶ ἀπαιτουμένην ἀμοιβήν.

Διά ταῦτα παρακαλῶ θερμῶς τὴν Σεβαστὴν Ἐπιτροπὴν, ὅπως εὐαρεστουμένη λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς ἐν καιρῷ καὶ τὸν ὑποφαινόμενον, ἀποδίδουσα ὅ, τι νόμιμον καὶ δίκαιον.

Ὁ κύριος Νομάρχης Ἀχαϊολίδος παρακαλεῖται νὰ διαβιβάσῃ τὴν παροῦσαν ὅπου δεῖ.

Εὐπειθέστατος

Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου»..

Τὸ γράμμα τοῦ Κωνσταντῆ, συνοδεύεται ἀπὸ τὴν γραπτὴ μαρτυρία τῶν Προεστῶν τῆς Ἀχαΐας, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ὑπογραφόμενοι μεθ' ὅρκου ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1821 καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ Ἕλληνες ἔλαβον τὰ ὅπλα, ὁ συμπολίτης μας Γεώργιος Ἱερεὺς, ἐκτελῶν τὴν Θείαν Μυσταγωγίαν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Ἀλεξιοτίσσης, ἐφονεύθη παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, αἰχμαλωτισθέντων καὶ τριῶν τέκνων του, πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν ὁποίων ἡ μήτηρ των τρέξασα εἰς διάφορα τοῦ Ὁθωμανικοῦ κράτους μέρη, μόλις ἐδυνήθη νὰ σώσῃ καὶ λάβῃ τὸ ἕνα ἐκ τούτων ὀνόματι Κωνσταντῖνον, τῶν δύο ἐτέρων μενόντων ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἀγνοουμένης τῆς διαμονῆς των.

Κατ' αἵτησιν ὅθεν τοῦ ἀπελευθερωθέντος Κωνσταντίνου δίδεται τὸ παρὸν αὐτὸ ἵνα χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ καὶ ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Πάτραις τὴν α' Ἰουνίου.

Μπενιζέλος Ροῦφος

Κ. Μπουκαούρης

Γεώργιος Γιαννόπουλος

Ζ. Νεράγκαθος

Κ. Θωμόπουλος

Ἀναστάσιος Ἡλιοπουλος

Ἄγγελος Ξηρομερίτης

Ἀναγν. Ἀνδρικόπουλος.

Ἡ παραπάνω αἵτηση εἶχε θετικὸ ἀποτέλεσμα. Ἡ Ἐπιτροπὴ, αφοῦ ἔλαβε ὑπ' ὄψιν τῆς ὅλα τα σχετικά με τὸ μαρτύριο τῆς οικογενείας τοῦ παπα-Γιώργη, ἐνέταξε τὸν

Κωνσταντίνο στην στην «Δευτέρα τάξη των υπαξιωματικών».

Και συνέχισε ο Σεβασμιώτατος: «Παρ' ότι υπάρχουν ακόμη νοσηροί νόες οι οποίοι εμμένουν στα εσωτερικά τους σύνδρομα και συνεχίζουν να προσάπτουν κατηγορίες στα ιερά σφάγια του Γένους και κυρίως στους μάρτυρες Κληρικούς, εν τούτοις το αίμα τους προβάλλει καθ' ημέραν ενώπιόν μας και ο ηρωισμός τους είναι καταγεγραμμένος με χρυσά γράμματα στις σελίδες της Εκκλησιαστικής και της Ελληνικής Ιστορίας».

Ευτυχώς που η Ιστορία, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, με τον δικό της αδέκαστο τρόπο, μαρτυρεί στο διάβα του χρόνου, ότι ήτο γραφτό της λευτεριάς της Ελλάδος να περάση και να λιβανιστή στους θόλους των Εκκλησιών και των Ιερών Μονών μας, να πορφυρωθή από τα αίματα Ιερομαρτύρων και Εθνομαρτύρων, ανθρώπων πάσης κοινωνικής τάξεως και ηλικίας, ώστε να μπορούμε εμείς οι επιγενόμενοι με πάσαν άνεση, ακόμη και να αμφισβητούμε τον αγιασμένο αγώνα

